Enderrock | Sandra Tello | Actualitzat el 22/11/2015 a les 12:00

# El riu que sempre balla i el mar que s'enlaira

*Txarango tanca gira amb un concert antològic al Sant Jordi Club amb Chucho Valdés i la Barcelona Big Latin Band*

El riu desemboca al mar, i **Txarango** van seguir aquest *leit motiv* per acomiadar la gira del seu segon disc,*Som Riu* (DiscMedi, 2014), perÃ² tambÃ© per escriure un punt i seguit en un projecte de nomÃ©s cinc anys, que de ben segur poc s'ho pensaven que arribaria tan lluny. La gran festa que va acollir el Sant Jordi Club de Barcelona ahir al vespre la van anomenarÂ *Som Mar*, un espectacle inclÃ²s al 48Ã¨ Voll-Damm Festival Internacional de Jazz de Barcelona.

La resposta del públic va ser immediata, ja que a final d'agost s'havien venut les 5.000 entrades disponibles per al concert. Molts seguidors es van quedar fora (si prenem com a dada els 115.000 persones que han posat 'm'agrada' al seu perfil de Facebook), però que no pateixi ningú, perquè Televisió de Catalunya va enregistrar el concert i s'emetrà el 6 de gener al canal 33 (22 h).

Però entrem en matèria. **Txarango** va teixir un concert antològic, molt poques cançons del seu repertori en van quedar fora. Gairebé en van tocar una trentena, i fins i tot hi van afegir la versió que van interpretar fa uns anys per al disc de La Marató, "Som persones" ("Human" de **The Killers**).

El públic estava animat i neguitós des del primer minut. Contents perquè l'espectacle estava a l'altura de les circumstàncies, però també melancòlics perquè l'espera fins al proper directe potser se'ls farà una mica llarga. Les primeres files sempre solen ser per al jovent, però aquesta vegada hi havia parelles per sobre la trentena que volien viure-ho de prop. I com a tots als seus concerts, s'hi podia veure els més petits de la casa a sobre les espatlles dels pares amb una vista privilegiada.

*Som Mar* va ser més que un concert i es va plantejar com un gran espectacle festiu, sense perdre l'essència de les seves actuacions. És per això que van tenir la col·laboració de l'esceneògraf Guillem Albà. De fet, ell mateix va donar la benvinguda als assistents, i acompanyat d'un grup d'actors (que aquesta vegada no eren clowns) entraven i sortien de l'escenari per arrodonir les cançons: banderes enormes onejant al ritme d'"Esperança", confeti, serpentines... Tot plegat van ser elements atractius que embolcallaven la música. Petits detalls de grans dimensions. Com en el cas de la cançó "El meu poble": al sostre es van encendre uns llums per il·luminar una gran festa major, o a "No deixis de caminar", on una colla de figurants amb les maletes plenes d'il·lusions.

Davant de 5.000 persones es poden aconseguir atmosferes properes, encara que sembli impossible. A la recta final, els vuit membres de **Txarango** van aparèixer per sorpresa a dalt d'un vaixell de paper, a la banda oposada de l'escenari, per interpretar en acústic "Compta amb mi" i "La dansa del vestit". Les dues cançons més íntimes, una postal tendra i senzilla.

Un dels valors afegits del concert va ser l'aparició de **Chucho Valdés**. D'entrada, semblava una comunió inimaginable, però com a padrí del Voll-Damm Festival Internacional de Jazz de Barcelona, la intervenció del pianista cubà donava cabuda a **Txarango** dins la programació de la 48a edició. Còmode i content davant el piano de cua, el van fer un més de la colla. De fet, la primera vegada que va entrar a escena, va haver d'abandonar l'escenari sol enmig d'una cançó on ja no participava, sense que ningú l'acomiadés. Els va acompanyar a "Arriba la nit", "Camp de batalla", "Sueña como un niño" i van connectar Barcelona amb la bella Havana a "Pren el carrer".

Els ritmes llatins també es van engrandir gràcies a la **Barcelona Big Latin Band**, dirigida per Ramon Escalé, les veus de dues **Sey Sisters** i el reforç de Joan Palà (**9Son**) a la percussió. En una festa de **Txarango** la solidaritat sempre hi és present, i l'actor Jordi Martínez va llegir els versos introductoris de "Batega" amb una samarreta de Pallassos Sense Fronteres.

Un cop acaba la festa, a la banda del Ripollès li toca desfer les maletes. El llarg viatge no s'ha acabat i caldrà veure com encaren la nova etapa sense un dels membres cabdals del grup que tot just ahir s'acomiadava del projecte, el cantant i guitarrista Marcel 'Tito' Lázara. L'onada de **Txarango** ha crescut dia rere dia, però els vuit membres de la banda no han perdut el nord i segueixen amb la il·lusió del primer dia i tocant de peus a terra. El grup dedicarà tot l'any que ve a preparar el seu tercer disc i a cuidar sense presses la resta d'iniciatives que han engegat des de **Txarango**, com ara el Clòwnia Festival i un centre cultural a Caparan (el Senegal).

Aquí podeu veure la galeria completa de fotografies del concert:
http://www.enderrock.cat/galeria/156/txarango/sant/jordi/club